

[Finansministeren.]

trækprocenterne simpelt hen som følge af den underligning af 1972-indtægterne, som den tidligere finansminister, hr. Ninn-Hansen, som bekendt gennemtrumfede på trods af vore meget stærke advarsler og på trods af, hvad både kommunerne og VKR-regeringens eget ekspertudvalg om kildeskatten dengang sagde man skulle gøre. Det gjorde man altså ikke. På denne baggrund — altså med udsigt til betydelige stigninger i trækprocenterne på vel gennemsnitlig omkring 4 pct. — vil en blot og bar videreførelse af den nuværende statslige indkomstbeskatning være ganske uforsvarlig.

Regeringen er derfor af den opfattelse, at det er en afgjort nødvendighed, at der sættes ind for at modvirke stigningen i trækprocenterne. Det går simpelt hen ikke med en forhøjelse, der i mange tilfælde vil betyde, at skatten for den enkelte skatteborger vil tage den væsentligste part af indtægtsfremgangen i 1973. Det var ganske vist det, der skete, da den forrige regering i 1970 gennemførte alle tiders forhøjelse af indkomstskatten, nemlig med 35 pct. på et enkelt år — og senere en forhøjelse også af momsen. Men en sådan skattepolitik ønsker den nuværende regering ikke at gentage. Det ville være urimeligt over for skatteyderne og tilmed farligt for den økonomiske udvikling, som ellers nu er kommet ind i en mere gunstig fase.

Det må også erkendes, at en del af stigningen i de kommunale udskrivningsprocenter jo skyldes, at den ny lovgivning om sygesikring og dagpengeordning har pålagt kommuner og amter merudgifter. Disse skønnes at svare til en stigning i udskrivningsprocenterne på gennemsnitlig ca. 1,5 point for amtskommunerne og ca. 0,3 point for kommunerne — i alt ca. 1,8 points stigning.

Hverken det nye statslige dagpengebidrag eller de omtalte stigninger hos kommunerne kan dog fuldt ud betragtes som en forøgelse af skattebyrden. En del af stigningen er nemlig udtryk for, at der ved den ny sygesikrings- og dagpengeordning sker en omlægning af de sociale bidrag. Sygekassekontingentet og lønmodtagerbidraget til den nuværende dagpengeordning på 9½ øre pr. time falder bort fra 1. april 1973, og i stedet skal der betales et nyt statsligt dagpenge-

bidrag og lidt højere kommuneskat. Derfor vil de fleste skatteydere i 1973 blive fri for at betale ¾ års sygekassekontingent. For et ægtepar drejer det sig om gennemsnitlig 638 kr., ca. 850 kr. på helårsbasis. Desuden vil alle lønmodtagere, der omfattes af den nuværende sygedagpengeordning, slippe for at betale ca. 200 kr. årligt. ¾ af årsdagpengebidraget giver ca. 150 kr. i 1973. Da begge disse bidrag i øjeblikket fradrages ved indkomstopgørelsen, vil deres bortfald naturligvis udløse en mindre stigning i indkomstskatten, men tages denne skattestigning i betragtning, bliver nettoresultatet en besparelse i 1973 på i alt ca. 450 kr. for lønindtægter, der beskattes med laveste statsskatteprocent på proportionalsskattestrækket, svarende til ca. 600 kr. på årsbasis. For lidt højere lønindkomster bliver merskatten lidt større og nettobesparelsen derfor lidt mindre. For et stort antal lønmodtagerægtepar bliver nettobesparelsen ca. 350 kr. eller 470 kr. på årsbasis.

Disse nettobesparelser som følge af bortfald af sygekassekontingent og dagpengebidrag vil ikke give sig udslag i trækprocenterne i 1973. Men da det drejer sig om beløb, som skatteyderne ligegodt får til rådighed, kan man beregne, hvor meget de ville nedsætte trækprocenterne med, hvis der var tale om en egentlig skattenedsættelse. På de laveste indkomstrin svarer de til en nedsættelse af trækprocenten med godt 2 points. For de lidt højere lønindtægter svarer disse besparelser til en nedsættelse på ca. 1-1½ point.

Dette viser i øvrigt, at reformen af sygesikringen betyder en ikke uvæsentlig omfordeling til fordel for de lavest lønnede.

Efter regeringens opfattelse vil det trods den nævnte compensation være nødvendigt at modvirke stigningen i 1973-trækprocenterne ved en nedsættelse af statsskatterne, så stigningen i trækprocenterne i hvert fald kan reduceres direkte med de 2 points.

Spørgsmålet er så — og det er også det, der har været fremme i aviserne — hvordan skal denne nedsættelse iværksættes?

Vi mener ikke, det vil være rigtigt blot at nedsætte selve udskrivningsprocenten. I de seneste ugers offentlige debat har der været talt en hel del om nedsættelse af statsindkomstkattens udskrivningsprocent. Den er 91 i år, og det betyder som bekendt, at